

ת"פ (באר שבע) 41671-12-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד הוарין
(עוצר) וachs'

מנהל - שוהים בלתי חוקיים/שהיה בישראל

פלילי - חוק העונשין - עבירות ביטחון המדינה

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 24-12-41671 מדינת ישראל נ'
הוарין(עוצר) וachs'

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורן

בעניין: המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עזה"ד
נגד

הנאשמים מוחמד הוарין (עוצר) וachs'
ע"י ב"כ עזה"ד

גזר דין

"לאחר "זיווגות טבח השבועה באוקטובר" בעת זו, האינטראס הציבורי מטה הCPF בכל הנוגע לעבירות בתחום הסעה, הלנה, והעסקה של שוהים בלתי חוקיים, ובכלל כניסה ושהיה בישראל שלא כדין שאותיותה נכתבו בדם . "הגדירה" לנדרה - אם לא תוצב כדין, מתחזה באירוע דמים.

המלחמה קשה היא בנוראותה, בהשלכותיה על שמירת הגבול, ועל אוטוות ותגי סעיפיו של החוק. הלב הישראלי שיתף הרחמים ואף הנהיג מדיניות שלחנית בעבר להטייר דרכיו הקשר בין משפחות פרנסה, כלכלה ורפואה כי "אדם לאדם". לבו של החוק פעם בסעיפיו ללא גבול.

ב"שבועה באוקטובר" ראו וחשו כל איש ואישה כל אזרח ויושב ארץ מראות הזיווג בפגיעה המרצחים באכזריות ללא רחם בנשים צעירים זקנים וטף תער חטיפת רבים למחילות ומנהרות עזה כshadelet בעומק האדמה נסגרה

בעדם.

הדלת ב תוך הפתטים בקיובצים ביקשה להיסגר מפני המרצחים ולא עלה בידה, הגדר נפרצת, החיה "הנאצית"- "החמאס" מגבול הדרום, פגעה בכל ערק אנושי של כבוד האדם. היום זהה התעוור החוק בכל גבולות הארץ להגן על הלב השותת דם. המדינה זקפה קומה והציבה בעוצמה דלטונית. אזרחיה בראש ובראשונה. שופטיה נדרשים לעמד על המשמר כבראשונה".

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבודות כתב האישום המתוקן בעבירות של : **הסתע שלושה תושבים זרים או יותר, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב - 1952,** **הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977,** **הסטייעות ברכב לעבור עברה - עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה (ג"ח) תשכ"א 1961,** **התחזות כאדם אחר במטרה להונאות לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977-** **ורישון הנהיגה פקע מעלה שנתיים, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א - 1961.**

2. על-פי המתואר בעבודות כתב האישום המתוקן, ביום 16.12.24 סמוך לשעה 04:30 נהג הנאשם, ברכב קיה סורנטו ל.ג. 01-90-66-138 (להלן: "הרכב") ברחוב אביגדור אבטל בבאר שבע, כאשר הוא מסיע עמו ברכב שלושה תושבי שטחים שנכנסו למדינת ישראל ללא אישורי כניסה לחוק.

3. במעמד המתואר לעיל הבחן הנאשם בשוטר סהר זיאדנה (להלן: "**השוטר סהר**") אשר היה אותה בנית מشرطית מסוימת, וסימן לנאים : לעצור את הרכב בצד, הנאשם, לא נענה להוראות השוטר והמשיך לנסוע ברכב לכיוון היציאה הצפונית מבאר שבע. השוטר סהר המשיך לנסוע אחר הנאשם וכרא לעברו לעצור את הרכב, אולם זה, המשיך בנסעה מהירה על כביש 406 לכיוון צפון, תוך שהוא מזגג בין רכבים, השוטר סהר עקף את רכבו של הנאשם, וסימן לו בידי לעצור בצד הכביש, בשלב זה עצר הנאשם את הרכב בצד הכביש.

4. במעמד המתואר לעיל, ניגש השוטר סהר, אל הנאשם וביקש ממנו להזדהות בפניו, הנאשם : השיב כי אין ברשותו תעודה מזהה, ואמר לשוטר סהר כי הוא לא זוכר את מספר תעוזת הזהות שלו, וכי הוא יבדוק במכשיר הטלפון שלו מה המספר, אז הזדהה הנאשם אחר בכר שמסר לשוטר סהר מספר תעוזת זהות השיר להайл אלעטאית, השוטר סהר, השיב לנאים כי הפרטים והתמונה, המופיעעה לאדם זה אינם תואמים לו, אולם הנאשם עמד על כך כי זה הוא, וכי והוא ישראלי. בהמשך ולאחר תהאול נוסף, הזדהה הנאשם בפרטיו האמתיים. הכל כאמור בכתב האישום המתוקן.

ראיות לעונש

עמוד 2

5. **המואשימה הגישה:** רישום פלילי תעבורי של הנאשם (ת/1); טיעונים לעונש בכתב (ת/2); גזר דין לעניין צו החלטות (ת/3): פסיקה (ת/4), (ת/5)

תמצית טענות המואשימה :

6. המואשימה הגישה טיעונה בכתב ובעלפה.
7. המואשימה טענה לפגיעה בערכיהם המוגנים הביטחוניים, הכלכליים והחברתיים.
8. ב"כ המואשימה טענה למתחם עונש ההולם נוע בין 9 עד 24 חודשים מאסר בפועל, והפנתה לפסיקה בטיעוניה הכתובים.
9. הנאשם, הודה וחסר זמן שיפוטי יקר.
10. **לסיום עטרה המואשימה** למקם את עניינו של הנאשם בשליש התחthon, אך לא בחתיתתו של מתחם העונש, לצד עונשים נלוויים בדמות מאסר מותנה ארוך ומרטיע, התחייב, קנס ממשמעו על סך 10,000 ל"נ
11. מכוח חוק הכניסה לישראל עטרה המואשימה לפסילת רישון הנהיגה של הנאשם, בפועל ועל תנאי.
12. המואשימה עטרה לחייב הרכב, שהיה בחזקתו של הנאשם, בהתאם להוראות סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי.

תמצית טענות ההגנה:

13. ב"כ הנאשם טען למתחם המתייחס מ 4 - 5 חודשים עבודה שירות, עד ל- 12 חודשים מאסר בפועל.
14. רף חומרת העבירה אינו גבוה, אין מדובר למי שהסעת שב"חים היא עבודתו.
15. עוד טען, כי עבירת הפרעה לשוטר, גם בהיותה עבירה נלוות, לא הייתה בדרגתה הגבוהה, לא ציין בכתב האישום, זכי הנאשם שמע את הכריזה.
16. באשר לדרישת המואשימה לפסילת רישון הנהיגה טען כי יש להטיל פסילה מותנית.
17. ב"כ הנאשם טען כי נוכח העובדה שה הנאשם אינו יכול לבצע עבודות שירות כפי שטענה המואשימה, והיות שלדידו המתחם מתייחס מ- 4-5 חודשים עבודה שירות, עונש של מאסר צריך להיות ברף הנמוך של המתחם.
18. הנאשם הודה וחסר זמן שיפוטי יקר.

19. עונש של מאסר בעבודות שירות כשהוא מתרגם למאסר בפועל ח"ב להיות נמור יותר .
20. **לסיום, טען ב"כ הנאשם** כי הנאשם עצור כבר כ-5-4 חודשים ואינו יכול לבצע עבודות שירות. לפיכך, יש לקבוע כי תקופת המאסר שתיחס בהתאם לתקופה שבה היה עצור, ועל כן יש לשחררו.

21. הנאשם בדבריו האחרונים לבית המשפט (ציטוט)

"אני טעיתי ואני מצטער ואני מבקש, אני הגעתו למכב שאני לא יכול להזיז את היד שלי 5 חודשים בבית סוהר. אני טעיתי ויש לי ילדים ובית. יש לי אחים. אני בשבי אבא והאחים והכל. הגעתו למכב בבית הסוהר שאינו יכול להזיז את היד. אני מבקש מבית המשפט להתחשב بي."

ערכים מוגנים ומתחם הענישה :

22. ראשית מתחם הענישה הינו אחד בשל האירוע האחד .

23. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בעבירות הסעת שוים בלתי חוקיים הינם פגיעה פוטנציאלית בביטחון מדינת ישראל ובסמכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. יש להגן על תושבי המדינה מפני פוטנציאלי הסיכון הביטחוני הטמון בעבירות מסווג זה שכן המסייע אינו יודע מהי מטרתם האמיתית של הנוסעים שאوتם הוא מסיע. **הערך החברתי** אשר נפגע בגין עבירה התעבורה הינו בטחון ציבור המשמשים בכבישי הארץ. **הערך החברתי** אשר נפגע בגין הפרעה לשוטר, והתחזות לאחר הינו פגעה בסדר הציבורי.

24. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף ביןוני. הנאשם הסיע בתוך תחומי מדינת ישראל **שלושה שוים בלתי חוקיים**, בהמשך למרות שדייה שוטר בניירת המשטרה שסימן לו לעצור, הנאשם לא נutter והמשיך בנסיעתו כשהוא מזגג בין רכבים הכל כמתואר בכתב האישום המתוקן. זאת ועוד, הנאשם ניסה להכשיל את עובדת השוטר עת התചזה לאדם אחר.

מדיניות הענישה הנהוגה:

25. שנים מספר טרם מת肯定 הטרוור והטבה הרצחניים, שהחלו ביום 7/10/23 את המלחמה בה מצויה ביום מדינת ישראל, עמדה ההחלטה על עצם ההחלטה על ביטחון המדינה בעבירות של הסעת שוים שלא כדין (ראה ע"פ 617/15 **רשות מונתסן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2/4/2015) וכן בחומרת עבירה של הסעת שוים שלא כדין העולה בפגיעה בערכיהם המוגנים בחומרתה היתירה על עבירה שהיא שלא חוק (ראה רע"פ 3173/09 **וחמד פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5/5/2009).

26. מדיניות הענישה הרואה לאור הסיכון הביטחוני נדונה בפסקת בית המשפט העליון במהלך שנים

ארוכות, שנים רבות טרם המתקפה על ישראל ביום 23/10/7 וטרם המלחמה בה מצויה מדינת ישראל מАЗ, כאשר סעיף החוק תוקן מעט לעת, תוך החמרת הענישה במסגרת הוראות שעה.

ברע"פ 5198/01 תלעת ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1), 769, פסק בית-המשפט העליון, ביום 18.10.2001, כי נוכח מתקפת הטרור הפלסטיני המכיה בישראל, ראוי על דרך הכלל לגזר עונש מאסר בפועל על מי שעובר עבירות של הלנה, העסקה או הסעה של שוים שלא כדין.

ברע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12/2/2006) בוחן בית המשפט העליון את ישום החלטת ח'טיב, הדגיש את הנזק הפוטנציאלי לביטחון המדינה מביצוע עבירה של הסעת שוים שלא כדין או הלנתם או הענטתם ובמקביל לכך נקבע שם בפסקה 10 לפסק הדין:

"בית-המשפט העליון קבע אפוא כי מדיניות הענישה הרואה בעבירות על חוק הכנסה לישראל נוטה בחזקה אל- עבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדינות זו תולוה עצמה בניסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה, והעונש שיושת על עבריין חייב להלום את נסיבותיו המיוחדות של המקרה ושל העבריין הספרטיפי."

27. המחוקק ובתי המשפט ראו בחומרה את העבירה של הסעת שוים שלא כחוק, על רקע המאבק הממושך בטרור והמאבק לשמרות על הריבונות ועל גבולות המדינה בנסיבות המורכבת של מדינת ישראל. מתקפות טרור אפינוו למehrba הצער את המציאות היומיומית של מדינת ישראל מזה שנים רבות.

בתי המשפט המחויזים החמירו משמעותית את הענישה ואת מתחם העונש ההולם מאז אירועי 7/10/23 (ראה עפ"ג (מחוזי ירושלים) 65843-05-24 מדינת ישראל נ' ג'נאג'ירה (ניתן ביום 6/6/24), עפ"ג (מחוזי ירושלים) 24-09-24-14958 אלמצרי ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 26/9/24), עצם העיקרון של החומרה בענישה נוכח המשך המלחמה וה坦מכות התופעה של עבירות הגבול בא לידי ביטוי באמצעות מפורשות של בית המשפט המחויז בבאר שבע . בית המשפט המחויז בבאר שבע בעפ"ג המנחה 24-05-68409 מדינת ישראל נ' אלערערה מפי כבוד השופטים סג"נ יואל עדן אב"ד, כב' השופט יעל יטב וכבוד השופט יעקב דניו :

"אנו מוצאים לנכון להוסיף כי לא רק, שה坦מכות המצב הביטחוני הקשה לפרק הזמן הארוך שהוא נמשך בו, לא צריכה להביא למסקנה של קביעת מתחם עונש הולם נמור יותר, אלא שאנו סבורים, שייתכן יהיה מקום לשקל אלף החمرة של מתחם העונש ההולם, בשל כך שה מצב הביטחוני ממשיך להיות חמור, והפגיעה בערכיהם המוגנים בסיס עבירה זו, מקבלים מידיו يوم משמעות חשובה

יוטר, אשר צריכה לקבל ביטוי בمعנה עונשי הולם, וייתכן שאך
מחמיר יותר.

תיקונים 29 ו 38 לחוק - הסעט 3 שוהים בלתי חוקיים - 7 שנות מאסר ועונש מינימום :

28. למכלול המפורט יש להוסיף את **תיקון מס' 29 מ-2018** ו**תיקון מס' 38 לחוק שנכנס לתוקפו ביום 8/4/24** והחמיר משמעותית את העונשה המרבית בעניינים של מסיעים, מלינים ומעסיקים שוהים שלא חוק בישראל וקבע עונשה נלוית נוספת רחבה שראוי להשית על מבצעי הערירות.

29. בהתאם לתיקון, בעיריות הלנה הסעה והעסקה שאין בניסיבות מחמירות הוכפל העונש המרבי מהמצב שקדם לתיקון והועמד על ארבע שנות מאסר (ראה סעיף 12ב' לחוק) **ובעיריות שנעברו בנסיבות מחמירות, כבענייננו**, הוחמר העונש המרבי מאربع שנות מאסר **לשבע שנות מאסר** (סעיף 12ב' לחוק). נוסף לאמור נקבעה עונשה מינימלית העומדת על **רבע** מהעונש המרבי בהיעדר טעמים מיוחדים שירשמו (סעיף 12ה לחוק) ונקבע שאין להשית אותו ככל עליון גם זאת בהיעדר טעמים מיוחדים. (**העונש המרבי 7 שנים = 84 חודשים, העונשה המינימאלית(רבע מהעונש המרבי) 21 חודשים מאסר.**)

עוד קבע המחוקק בתיקון 38, הוראות בדבר קנסות מינימליים בעיריות של הסעה בניסיבות מחמירות (סעיף 12א(ג)(4) לחוק) ובעיריות של העסקה והלנה; כאשרו עומדים על 10,000 ₪.

התיקון לחוק הגיע בהמשך למגמת החמרה בפסקת בתי המשפט והבהיר את עמדת המחוקק ביחס לצורכי החמרה משמעותית בעונשה בעיריות הלנה, הסעה והעסקה שוהים שלא כדין בישראל. בהתאם, בקביעת העונשה הולמת והראואה יש לתת ביטוי להחמרה החקיקתית.

30. הנאם ביצע את העבירה **בתוקופת מלחמה וסגר** ולאחר כניסה לתוקף של תיקון 38 לחוק ומScar בקביעת מתחם העונש הולם ובקביעת עונשו של הנאם יש לתת משקל מתאים להחמרה בעונשה אותה קבע המחוקק בתיקון 38 לחוק.

31. בחינת מדיניות העונשה הנווגת מעלה מנדע רחב של עונשים שהוטלו לאורך השנים. מטיבם הדברים אין פסיקה רבה שעוניינה עיריות שבוצעו לאחר התיקון לחוק. יחד עם זאת, במסגרת פסיקה שניתנה לאחר 7/10/2013 הגמ צו שעוניינה עבירות עובר למועד זה מצאת אמירות מפורשות להחמרה נדרשת בעונשה, כמו גם מגמת החמרה ברורה במסגרת פסיקה שניתנה בגין עיריות שבוצעו בזמן המלחמה:

א. בעפ"ג 1671-09-13 (מחוזי מרכז) סאלח נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 01/12/2013) הורשע הנאם בניסיון להסתעט 4 שוהים שלא כדין. בית המשפט המחוזי אישר מתחם עונשה של 18-6 חודשים מאסר, תוך שהפחית מהעונש שגזר בית משפט השלום, רק בשל חריגה לחומרה מעמדת המאשימה, והעמיד את עונש

המאסר על שנת מאסר בפועל כעתירת המאשינה.

ב.ברע"פ 2742/13 **יעסא נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.4.13), נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם אשר הורשע בהסתעט 14 תושבי שטחים תמורה 10 נס כל אחד. לנאים עבר פלילי מכוביד, אולם לא בעבורות לפי חוק הכניסה לישראל. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה הינו בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשים מאסר בפועל. הנאשם נידון ל- 6 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים.

ג. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 22290-13-08-**אבו חמיד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 27.10.13), נדחה ערעורו של הנאשם, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בביצוע עבירות של הסעה שלא כדין של שני שווהים של חוק, הפרעה לשוטר במלוי תפקידו ובעבירות נלוות בתחום התעבורה, ונדון למאסר בפועל למשך 7 חודשים ועונשים נלוויים.

ד. בת"פ (שלום כפר סבא) **37379-03-24 מדינת ישראל נ' אל גראד** (ניתן ביום 15/5/24), הורשע הנאשם בעבירה של הסעת 3 שווהים שלא כדין ביום 15/3/24 ברכבו מגשר טيبة לכיוון המיחסום ולא תמורה. בית המשפט שמו קבע מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל- 15 חודשים מאסר, בקובעו כי תחתיית המתחם עניינה בנאים שאינם כשיר לביצוע עבודות שירות, והשית על הנאשם 6 חודשים מאסר בעבודות שירות נוספת בנוסף לענישה נלוوية.

ה.בת"פ **24-04-50824** (שלום באר שבע) **מדינת ישראל נ' ابو סבור** (ניתן ביום 7/7/24) הורשע הנאשם בעבירה של הסעת שלושה שווהים שלא כדין או יותר מימים 4/3/24 (טרם תיקון 38 לחוק) וUBEIRA של הסעת שווה שלא כדין מיום 19/4/24 (אחרי תיקון 38 לחוק). בית המשפט שמו **כיבד הסדר טיעון** בין הצדדים ביחס לתקופת מאסר של 7 חודשים .

32. **ענישה לאחר תיקון 38 לחוק והחמרה במסגרת ענישה המירבית** - כאמור מאחר שהתיקון נכנס לתוקפו רק ביום 8/4/24 מطبع הדברים הפסיקת העבירות שבוצעו לאחר כניסה תיקון לתוקף - אינה רבה.

א. בת"פ **14403-06-24 מדינת ישראל נ' אש תי** (6.11.24) הורשע הנאשם בהסתעט 11 שווהים שלא כדין במשאית עם דופן כפולה, ובהפרעה לשוטר במלוי תפקידו. בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין 16 ל-30 חודשים מאסר בפועל, גזר על הנאשם 20 חודשים מאסר וענישה נלוوية, לרבות חילוט המשאית.

ב. בת"פ **1992-08-24 מדינת ישראל נ' נעמן** (30.10.24) הורשע הנאשם בהסתעט 8 שווהים שלא כדין בתוך ישראל. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 7 ועד 24 חודשים מאסר, ונגזרו עליו 9 חודשים מאסר וענישה נלוوية, ערעורים שהוגשו ע"י הנאשם והמאשינה, נדחו ע"י בית המשפט המוחזין.

במקרה הנ"ל, לא היו עבירות נלוות, לעבירות הסעת שווהים בלתי חוקיים.

במקרה הנ"ל, בית המשפט בערעור, תומך בטענת חוסר הפרופורציה, של המאשימה, ביחס ל-9 חודשים מאסר בפועל, אל מול 12 חודשים מאסר מותנה.

33. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40ט' לחוק), יש לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הנאשם במעשה הסיע בשטחי מדינת ישראל, **שלושה תושבי הרשות הפלסטינית** שאין בידיהם אישורי שהייה במדינת ישראל כדין. יש להבדיל במצבות החוקק והפסיקה בין הסעת שוהה אחד למספר שוהים ולראות בחומרה את המקרה דנן.

ב. לא זו אף זו, הנאשם לא עצר את רכבו, עת סימן לו בתחילת השוטר לעצור, האיז את מהירותו נסיעתו, תוך שהוא מזגג בין רכבים. המתואר בסעיפים 3,4 בכתב האישום המתוקן מותיר המשקנה, שאין מדובר באירוע הבנה בשלבי האירוע השונים ומיקומם, **זהיהו של הנאשם את השוטר בניידת בתחילת והסימון לעצור בתחילת** מספיק לעבירה הפרעה לשוטר, ולבסוף מכך נסעה מהירה בזיגzag בין רכבים בסימון ידים לעצור ועצירתו, הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, ומהתיאור בו עולה עבירה הפרעה, כדי להיותה עבירה נלוות חממייה את נסיבות העבירה של הסעת השוהים, גם אם אין בתיאור, מרדף של שעות, תחת כrizot, סירנות, או מחסומים.

ג. גם לאחר שעצר, הוסיף הנאשם עווון על עווון ומסר לשוטר פרטי זהיו של אדם אחר, ורק לאחר תשואל נוספת נוסף, הזדהה בפרטיו הנכונים. לנאשם אין מראה לא מן הדין ולא מאוכפיו.

ד. במעשה אלו יצר הנאשם, סיכון כפול, ומשולש, בהובילו הסעה של 3 שוהים בLATI חוקים מרדף, הפרעה והתחזות ונסעה כשרישיונו פקע - מסכת של אירוע עבריני כולל חמור .

ה. מדובר באירוע ב-24.12.2016 דהיינו לאחר 7 באוקטובר כשההתודעה אמרה הייתה להיות של הימנעות מכל עבירה בתחום זה .

ו. אין מדובר במקרה של אי הבנה, עצימות עיניים, אלא בביצוע העבירות בפיקוחן במודעות בדרגה גבוהה.

ז. היקף העבירות וחומרתן מצריך בבחינה ولو כדי סבר אוזן ובחינת הפרופורציה מה היה קורה אליו היה מדובר בכל עבירה ובכל עבירה בנפרד :

בעבירת הסעת 3 שבח"ים לעצמה בהתאם לרע"פ 2742/13 שניתן טרם תיקון 38 נקבע מתחם של מספר חודשים מסר בפועל בין 18 חודשים למסר בפועל.

7787/13 המתחם לעבירה של הפרעה לשוטר לעצמה נקבע בرع"פ 2.2.14 (2)- **בית המשפט השלום קבע כי** מתחם העונש ההולם בגין עבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו נع בין מסר על תנאי לבין מסר בפועל לתקופה של 8 חודשים.

34. בעבירות של התחזות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שימוש ברכב לביצוע וניהga ברישוי שפג תוקפו המתויפות בעבירות נלוות לעבירות הסעת 3 השווים הבלתי חוקים, יש כדי להוסיף קושי באכיפת החוק, מקום שמדובר קיימת מעססה על רשות אכיפת החוק להתמודד בחוסר כוח אדם בית מלחה, ולא בצד קבע כב' השופט רובינשטיין בעניין פראג'ין (רעפ 09/3173) שיש להחמיר במקרה של "UBEIRA NLOVIT" שתכלייתה להקשות על תפיסת הנכסים שלא כדין לישראל:

"...UBEIRAH NLOVOT YARICO AT TAKOFT HAMASR BAHTAM LCHOMERTAN, VLMASHL BEMKERAH SEL ZIVF AO HTACHZOT AIN KL MINUA MATHILAH MATELT MASR BFOUL, MAACHORI SORG VBERICH, SEL CHODSHIM MMOSHCHIM, VKN MASR UL TANAI VKNES".

מתחם ענישה הולם אינו מתמטיקה צרופה כדי שלא הגיע למתחם עונש הולם לאירוע שאינו מידתי כאירוע אחד ביחס לחבר ייש של רכיביו. זו הסיבה שגם לאחר קביעת מספר מתחמים הותיר החוק האפשרות לחברם במצבבר או בחופף זה זהה. במקרה זה האירוע אחד אך יש לראותו חמור כי :

א. מדובר בהסתעה של שב"חים.

ב. **החוק** הגדר דרגה גבוהה זו של חומרה .

ג. העבירה הינה **לאחר 10/7** הסגר, בעיצומה של מלחמה נמצכת .

ד. העבירה **לאחר התקון לחוק**.

ה. לעבירה נוספת **UBEIRAH NLOVOT**: הפרעה לשוטר, התחזות, שימוש ברכב, ניהga ברישוי לא בר תוקף .

הנורמה המחייבת נקבעה בסעיף נפרד הקובע 7 שנים מסר למי שהסיע 3 השווים בלתי חוקים ומעלה. לא זאת מטה היא בספר החוקים. הפערים לא יכולים להיות כאליה המבטלים

את וועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת צאילו הכפלת העונש המקסימלי מהسעת שב"ח
יחיד אינה אלא המלצה .

נוכח כל האמור, ובהתוואה למתחם שהחל ללא עבירות נלוות לפני התקון מ-9 חודשים הרי
שלnoch כל האמור על המתחם לעמוד עליון-9 חודשים שאף הוא אינו מתקרב עדין, אף לא
למחצית התקופה המקסימלית 7 שנים מאסר וכל היותר מצוי בחלוקת בסביבת עונש המינימום
מושא סעיף החוק הרלוונטי.

לאור כל האמור מתחם העונש ההולם במקרה חמור זה הינו בין 9 חודשים מאסר בפועל ל-20
חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים של מאסר מותנה, קנס, התchyבות ושלילת רישון בפועל
על תנאי וכן חילוט הרכב.

לענין הקנס והרכיבים הכספיים בעונישה, מדובר בעבירות הרסעה שלא תכילתית במטרה
או בסיווע לאחרים למשה, גם אם מטרת כניסה המובהקת כלכלית גרידא, לפיכך, גם עקרון
העונישה הכלכלי צריך לבוא לידי ביתו. **ביחס למסיע 3** שווהים בלתי חוקיים המחוקק אמר את
דברו בבהירות

בתיקון 38, הוראות בדבר קנסות מינימליים בעבירות של הסעה בנסיבות חמימות (סעיף
12א(ג)(4) לחוק)

**"קנס המוטל לפי פסקה (1א) לא יפחית מהסכום המפורט להלן,
לפי העניין, אלא אם כן החלטת בית המשפט, מטעמים מיוחדים
שיירשומו, להקל בעונש:
(1) קנס המוטל על יחיד - 10,000 שקלים חדשים;"**

מתחם הקנס הראי ההולם לאחר שנבחן גם היבט כלכלי זה בדברי הנאשם עצמו, מצוות
החוקן :

לא יפחית מ 10,000 ₪ זאת כאשר יש לצרף בהכרח התchyבות כספית קנס על תנאי משמעותית
لتכילה. לפיכך, בנסיבות העבירה דנן, המתחם יהיה בין : 10,000 ₪ ל 15,000 ₪ .

לענין חילוט הרכב זהו חלק מהמתפקיד אר דיוון בהקשרו האם יכול העונש הספרטיפי בסופו של
יום גם רכיב זה אם לאו, יבוצע בדיון נפרד בשל הצורך בזמן צדדים רלוונטיים, ובמסגרת

הסדר הדיני בין הצדדים להפרדה זו .

גירת העונש המתאים לנאשם

35. בגירת העונש המתאים לנאשם, בגין מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאין עבר תבורתי**. אף הוא נעדר עבר פלילי, הנאשם הודה וקיבל על עצמו אחריות למשעו. האינטרס הציבורי מטה הCPF לחומרה בעבירות מצטברות אלה לאירוע חמור שיש בו תעוזה, עבריינות המUIDה על החובה בהרעתה היחיד והרבים - שיקולים וטעמים בניתן וחובה לחתם להם ביטוי בתוך המתחם.

36. לעניין מקום העונש בתוך המתחם בהתקלות הנאשם, המASHIMA עטרה לרף התחתון אף לא בתחוםו ממש . דהיינו אין כוונת המASHIMA לרף הבינוי במאסר בפועל וגם לא בקרבה אליו . דהיינו כדי לעמוד בדרישות החוק ובഗדרתה של המASHIMA את מקום העונש, ובגדרה של החוק כי אין ליתן כלו על תנאי ובכך לעקוף את חובת המאסר המשמעותית של עונש המינימום לו מחויב בית המשפט , וכשיש לזכור כי בתיק זה עבירות נלוות, יש להביא לידי ביטוי הפגיעה בערכיהם המוגנים, במאסר ובכלל הרכיבים הנלוויים.

37. נתתי דעתנו לטענות הסגנון לעניין המתחם ואולם רוב הפסיקות לא הגיעו כדי מקרים של הסעה של 3 שב"חים לאחר תיקון לחוק, לאחר המלחמה עם מספר עבירות נלוות . לכן, אם המתחם בשלוש התחתון ולא בתחוםו מגע כדי מאסר בפועל של מעל 9 חודשים הרי שצמצומו של העונש אינו בין מאסר בעבודות שירות לבין מאסר בפועל אלא בין מאסר בפועל למאסר בפועל.

38. לעניין מצבו הבריאותי של הנאשם, חזקה על שירותו הבריאות של בית הסוהר כי ניתן מענה ראוי גם להיבט זה, ובכל מצב אין סיבה זו מצדקת ירידה מעונש המינימום בתיק זה וחולקתו בסביבות בין המאסר בפועל למאסר המותנה בכל הנוגע לעבירה עצמה להרעת הרבים בהקשר בעת הזה , לחומרתה עוני החוק שחקק את חומרת העונשה לגביה ולבירות נלוות החמורות והמחמירות את נסיבותה.

39. לעניין פסילת הרישוין, בפועל ועל תנאי , מהות העבירות והתקלות הנאשם בהקשר הכלל נעשו על ידי ובאמצעות הרכב, לפיכך העונש לא יפסח על רכיב זה בעונשה גם בדרך של פסילה בפועל וגם על תנאי , וזאת כדי להריעו הנאשם והרבים המסייעים לו בצדיהם.

40. **על פי סעיף 12א(4ג)(ב) לחוק הכנסה לישראל, בית המשפט שהרשיע נאשם בעבירה של הסעת שלושה שב"חים או יותר, רשאי להטיל עליו מלאחיזק רישוין נהיגה לתקופה שלא תעלה על שנתיים.**

41. קל היה לרשויות האכיפה לתפוס מי שנכנס ואין לו מסע ואין לו מלין ואין לו מעסיק. זאת בלבד

העברתם העקרונית והאפשרית של מחבלים פוטנציאליים ממוקם למקום אף ללא כוונת מכון של המשיע עצמו לתוכית כניסה לישראל.

42. יובהר כי השחרור המנהלי, אינו חלק מגזר הדין הוא בסמכות שב"ס משיקולי תפוסת בת הכלא, בתנונים משתנים מערכתיות.

43. לעומת האמור בעפ"ג 36408-12-24, בתיק שלנו, חובת עונש המינימום קיימת בכלל הנוגע לעבירות הסעת 3 שוהים בלתי חוקיים, לא קיימות נסיבות מיוחדות לסתיה ממנהו. קיימות עבירות נלוות ממשמעותיות, התומכות בפרופורציה ובאיוזן שבין המאסר בפועל לבין המאסר על תנאי כפי שימוש בגזר הדין, שניהם יחד, העונש המינימאלי המתחייב בחוק כאמור להלן.

44. מנגד, נוכח העובדה הנאשם נעדר עבר פלילי ובנסיבות הבריאות, וכן עמדת המאשימה בהגדותיה מיקום העונש בתחום המתחם, קבוע עונש המאסר בפועל ברף התחthon אף לא בתחום המתחם.

45. לאחר ששלתי את כל השיקולים לעיל, לחומרה ולקלולא, גוזר אני על הנאשם עונש אחד כולל כאמור להלן תוך הרגת הדיון לעניין **חילוט הרכב והחלטה לגביי בנפרד**:

א. **10 חודשים מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.**

ב. **11 חודשים מאסר מותנה, וה坦אי הוא שלא יעבור הנאשם, במשך 3 שנים מיום שחררו, עבירה הסעה של 3 או יותר תושבים זרים השוהים שלא כדין בישראל בהתאם לסעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב - 1952.**

ג. **3 חודשים מאסר מותנה וה坦אי הוא שבעתך 3 שנים מיום שחררו לא יעבור הנאשם עבירות בהם הורשע או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, תש"ב - 1952, (למעט האמור בסעיף ב לעיל)**

ד. **פסילה בפועל מלאחזיק או מקבל רישיון נהיגה לפחות 12 חודשים מיום שחררו מן המאסר. הנאשם יפקיד את רישיונו או הצהרה מתאימה במציאות בית-המשפט בסמוך לפני שחררו מן המאסר.**

ה. **12 חודשים פסילה על תנאי מקבל או מלאחזיק ברישיון נהיגה, לתקופה**

תנאי של שלוש שנים מיום סיום הפסילה לעיל והתנאי שלא יעבור כל עבירה בה הורשע ככל שהוא קשורה לרכיב או כל עבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים.

. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה,) התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעbor העבירה בה הורשע או כל עבירה לפי חוק הכנסתה לישראל, תש"ב - 1952. התחייבות תהא לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ובסכום של 5,000 ₪ .
התחייבות תוצהר לפרוטוקול.

. קנס כספי בסך של 10,000 ₪, או 60 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-10 תשלום שווים ורצופים, החל מיום 10.1.26 ובכל עשרי בחודש לאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועד, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

את הקנס ניתן לשלם בחלוקת 3 ימים מהיומם באחת מהדרכים הבאות:

-בכרטיס אשראי, באתר המכוון של רשות האכיפה והגבייה או www.eca.gov.il.
-בموقع שירות טלפון בשירות עצמי (מרכז גבייה), טלפון: 35592* או טלפון 073-2055000.

-בזמן בכל סניף של בנק הדואר, בהציג תעודה זהה בלבד (אין צורך בהציג שוברו תשלום).

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג ניסן תשפ"ה, 21 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.